

[Ove Hansen.]

love; en forsørger f. eks. uden børn skal således ikke svare skat af en indtægt under 3 600 kr., og noget lignende gælder den fælleskommunale indkomstskat.

Der er måske nogle, der vil hævde, at en ændring i ligningsskalaen med en fritagelse for meget små indtægter og en lettelse for små indtægter vil påføre kommunerne tab eller rettere sagt en ændring i byrdefordelingen. Jeg tror, at disse ændringer ikke vil blive særlig mærkbare, hvis man betragter de omkostninger, som er forbundet med inddrivelsen af de mange små skattebeløb, og dertil må føjes, at der her er tale om skatteydere, der overhovedet ingen skatteevne har; for manges vedkommende drejer det sig om skoleelever, studerende eller lignende.

Således som lovforslaget er udformet, giver det kommunerne en større beføjelse, end man hidtil har kendt, men selvom det står kommunerne frit for, om de vil bevare deres ligningsregler eller udarbejde nye, vil jeg oprigtigt håbe, at man benytter sig af den adgang, der gives til at udarbejde en mere tidssvarende ligningsskala, en skala efter formue og lejlighed, og jeg håber, at man ved en ændring af ligningsskalaen vil vise så megen forståelse, at de meget små indtægter helt fritages for at svare skat og de små indtægter får en tiltrængt lettelse.

Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigs- og boligminister for det fremsatte lovforslag. Jeg kan på mit partis vegne give forslaget vor fulde støtte, og jeg håber, at det må få en velvillig og hurtig behandling, således at de nye bestemmelser om personlig skat til kommunerne kan træde i kraft fra det kommende skatteår 1954—55.

**Lorentzen:** Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede, skal jeg i hans sted fremsætte nogle bemærkninger.

Som anført i de bemærkninger, der ledsager såvel lovforslaget vedrørende personlig skat til kommunen som det følgende forslag på dagsordenen om ændring af loven om indkomstskat til Københavns kommune, skyldes lovforslagets tilblivelse stort set, at der nu er givet fri bane for at undlade beskatning af de mindre indkomster, efter at vi i afvigte december måned

har foretaget ændringer i den kommunale valglov, som går ud på, at det ikke længer er noget vilkår for at have valget, at man er ansat til kommuneskat. I modsætning til hovedstadsområdet — som det næste lovforslag, vi skal behandle, drejer sig om — bliver kommunerne tilsyneladende meget frit stillet med hensyn til, hvor grænsen skal sættes, og hvor langt skatten skal sættes ned. Jeg anser det for en meget væsentlig ændring, der her foretages i loven af 1937; jeg er næsten bange for, at det er berettiget at bruge et så stærkt udtryk som, at kommunerne får en næsten tøjlesløs frihed til at bestemme, hvilke folk der skal betale skat, og hvor meget de skal betale i skat, idet de nuværende grænser i loven af 1937 forsvinder, selvom jeg godt ved, at der i lovforslaget står, at der skal foreligge særlige årsager til nedsættelsen: sygdom, stor børneflokk o. s. v. Medens den højtærede indenrigs- og boligminister har kalkuleret provenutabet for hovedstadsområdet, har ministeren været så korrekt og forstandig at lade være at komme med nogen kalkule, for så vidt angår området udenfor hovedstaden, både med hensyn til, hvor mange personer det kommer til at dreje sig om, og med hensyn til, hvor store beløb der bliver tale om. Den højtærede minister er naturligvis i sin gode ret til at indtage det standpunkt, for et eventuelt skøn på dette område kunne ikke komme til at hvile på blot nogenlunde solide betragtninger.

Den højtærede minister har i fremsættelsestalen anført, at der også vil blive nogle besparelser. Hvis loven om nogle år kommer til behandling med forslag om nye ændringer og den højtærede indenrigsminister til den tid har samme navn som i dag, tror jeg, denne passus vil udgå, for jeg tror ikke på, at der vil blive een øres besparelse. På dette punkt mener jeg at være i overensstemmelse med — jeg ved ikke, om det er skattedirektøren i København, der har udtalt, at han ikke mener, det vil medføre nogen besparelse. Jeg tror heller ikke på, at det vil give nogen som helst besparelse; det eneste, jeg er sikker på, er, at det vil give et væsentligt provenutab mange steder i landet. I øjeblikket er progressionen jo ikke helt ringe, og mange af de mennesker, der i dag har ondt ved at betale den skat,